

IDRETTSSTRATEGI FOR NORDLAND FYLKESKOMMUNE 2018–2022

Innhold

1. Innledning.....	2
1.1 Formål	2
1.2 utfordringer og muligheter	3
2. Mål og strategier.....	3
2.1 Hovedmål.....	3
2.2 Strategier	3
2.2.1 Flere aktive og bedre prestasjoner i Nordlandsidretten.....	3
2.2.2 Flere aktive gjennom lavterskel og egenorganiserte aktivitetstilbud	5
2.2.3 Samhandling/samarbeid	6
3. Idrettens samfunnsbetydning.....	7
3.1 Frivillighet.....	7
3.2 Arena og sosial møteplass	8
3.3 Inkludering	8
3.4 Folkehelse	8
4. Aktører	9

1. Innledning

Nordland fylkeskommune ønsker å være samarbeidspartner og utviklingsaktør for en helhetlig og forutsigbar politikk for organisert idrett og egenorganisert fysisk aktivitet, tilrettelagt gjennom frivillige organisasjoner eller offentlig virksomhet, basert på samarbeid og kompetanseheving. Aktivitetsmønsteret i befolkningen viser et stort mangfold i aktiviteter og bruken av ulike aktivitetsarenaer. Fylkeskommunens politikk skal gjenspeile mangfoldet og samtidig utnytte potensialer vi har til å få flere i aktivitet hele livet.

I Politisk plattform for fylkesrådet, står det om idrettsstrategi:

Vi vil utarbeide en idrettsstrategi for Nordland: Idretten er vår største folkebevegelse. Gjennom tusenvis av aktiviteter gis barn, ungdom og voksne tilbud om personlig utvikling, samspills-muligheter og sosialt fellesskap gjennom trening, konkurranseaktivitet og dugnadsarbeid. Idretten er en arena for å utvikle gode holdninger, og den har stor samfunnsmessig betydning. Idretten gir et fundament for helhetlige oppvekstvilkår, bedret folkehelse, positiv integrering og nyttig organisasjonserfaring. Idretten trenger stabile og forutsigbare rammevilkår. Det er et mål at alle skal ha mulighet til å delta i idrettsaktiviteter.

Nordland fylkeskommune har mange virkemidler for å nå målsetningen om at alle i Nordland skal ha mulighet til å delta i idrett og fysisk aktivitet.

Idrettsstrategien tar opp tema som tilgjengelighet til anlegg, stimulering og utvikling av gode holdninger hos barn og ungdom, stimulering av barn og unge til fysisk aktivitet, breddeidrett og toppidrett, idrettens samfunnsmessige rolle, prioritering av tilgjengelige fylkeskommunale ressurser og samarbeid med idretten og kommunene.

Som vedlegg til strategidokumentet ligger et kunnskapsgrunnlag som beskriver og utdyper temaer, aktører og områder som påvirker eller blir påvirket av idrett i organisert eller egenorganisert form i Nordland.

1.1 Formål

Idrett og fysisk aktivitet er en viktig del av livet til mange nordmenn. Deltakelse i idrett og fysisk aktivitet er en kilde til glede, overskudd og mestring. Idrett handler også om sosiale fellesskap på tvers av sosiale lag og kulturer, trivsel, gode oppvekstvilkår og om god helse.

Formålet med en idrettsstrategi er å utarbeide et grunnlag for å utøve en helhetlig fylkeskommunal politikk rettet mot organisert idrett og egenorganisert fysisk aktivitet. Dokumentet skal være et grunnlag for planlegging av anlegg og anleggsdekning både geografisk og for ulike typer idrett og fysisk aktivitet, i samarbeid med idrettslag og kommuner som anleggseiere.

Idrettsstrategien skal være et styringsredskap for politikere og administrasjonen i Nordland fylkeskommune. Den skal sette politikkområdet inn i en samfunnskontekst og vise betydning

og funksjon området har i folkehelsearbeidet. Den skal også vise at idretten har en viktig egenverdi. Idrettsstrategien skal være et styringsverktøy for satsing og bruk av virkemidler i fylket og være et redskap for samarbeid, samordning og samhandling med de aktuelle aktørene i Nordland. Idrettsstrategien tar for seg fylkeskommunens prioriteringer, og skal danne grunnlag for planuttalelser og prioritering av ressurser og tiltak som fylkeskommunen er involvert i.

1.2 utfordringer og muligheter

Inaktivitet er en av våre største helseutfordringer. Forekomstene av livsstilsrelaterte sykdommer har økt i befolkningen. Økt sykkelighet og nedsatt livskvalitet gir lavere arbeidsdeltakelse, dårligere samfunnsproduksjon og økte kostnader for samfunnet. utfordringen må møtes med bred tilnærming i alle livsfaser. Det er viktig at barn og unge integrerer fysisk lek og idrettslig aktivitet som en lystbetont og naturlig del av oppveksten. En aktiv og sunn livsstil i unge år følger gjerne med til voksenlivet. Flere gode og spennende tilbud må utvikles, -tilbud som kan konkurrere med passiviserende skjermaktiviteter. Barn ønsker i utgangspunktet å være fysisk aktive. Tilbud i eget nærmiljø, i barnehage og skole, gjennom barneidrett og senere innen spesialidretter må samlet gi spennende og varierte aktiviteter som gjør at interessen varer også i voksen alder. Skal vi greie dette, kreves vilje og handling av både offentlig og frivillig sektor. Er vi villige til å prioritere tilrettelegging av en aktivitetspark i nærmiljøet foran ønsker om et nytt hotell eller et nytt boligkompleks? Er vi villige til å prioritere likhetsprinsippet for alle på fotballaget i stedet for at laget toppes for å få flest mulige seire? Er vi villige til å foreta nødvendige økonomiske tilpasninger og nedjusteringer av utstyrsbehov for at alle skal ha råd til å oppleve gleden og fellesskapet i et idrettslag? Greier vi å sikre oppfølging av intensjonen om balansert anleggsutvikling som gjenspeiler behov og potensialer og samtidig reduserer sosial ulikhet i deltakelse og i helse?

2. Mål og strategier

2.1 Hovedmål

- Den organiserte idretten i Nordland skal utvikles slik at den når landsgjennomsnittet i forhold til medlemskap, aktivitetsdeltakelse og prestasjonsutvikling.
- Fylkeskommunen skal i samarbeid med idretten og kommunene innen 2022 oppnå en anleggsutvikling som ivaretar spillemidlenes to hovedformål:
 - Anlegg til bruk for trening og konkurranser i regi av organisert idrett.
 - Anlegg og tilrettelegginger med formål å stimulere til lavterskel og egenorganisert fysisk aktivitet.
- Andelen ungdom og voksne som tilfredsstillende de nasjonale anbefalinger til fysisk aktivitet øker med 50 % innen 2022.

2.2 Strategier

2.2.1 Flere aktive og bedre prestasjoner i Nordlandsidretten.

Hele 80-90 % av barn og ungdom er deltakere i organisert idrett i løpet av oppveksten. En del forblir aktive i idrett også i voksen alder, men altfor mange faller fra, særlig i 14-15 årsalderen. Noe frafall i denne perioden er naturlig. Det er likevel en utfordring for idretten å begrense frafallet. Blir konkurranseaspektet for dominerende og tilbudene for lite fleksible utkonkurreres idretten av andre ungdomstilbud og -interesser. Hva mener ungdommen selv om årsakene?

Flere idrettslag og kommuner uttrykker i sine planer behovet for større kapasitet når det gjelder ordinære og tradisjonelle anlegg. Det er gjelder også muligheter for å bygge og rehabilitere anlegg for nye aktiviteter, blant annet for ungdom, i henhold til nye trender og utvikling av eksisterende aktiviteter.

Ulike idretter appellerer til ulike grupper i befolkningen ut fra alder, kjønn og kulturell tilhørighet. Spesiell oppmerksomhet må rettes mot grupper som av økonomiske og etniske årsaker blir stående utenfor. I arbeidet med å videreutvikle idretten som arena for alle grupper må kjønnsperspektivet og forholdet til sosioøkonomiske og sosiokulturelle forhold vektlegges. Det er lite tilfredsstillende at grupper av barn og unge ikke kan delta i organisert idrett på grunn av manglende betalingssevne i forhold til økonomiske krav idrettene setter for deltakelse. Utstyrspress i mange idretter kommer i tillegg. Dette er sosial ekskludering det må finnes en løsning på.

Sammenliknet med andre fylker har Nordland lavere andel av befolkningen som deltar i organisert idrett. Kartlegginger viser at 30 % av alle Nordlendinger er medlem av et idrettslag, mens landsgjennomsnittet er 42,4 %. Befolkningsstruktur og bosetningsmønster i kombinasjon med manglende tilbud lokalt virker inn. En befolkning sterkt knyttet til natur og friluftsliv kan også ha en effekt. Samtidig betyr lokale idrettslag svært mye i lokalmiljøene i Nordland, særlig i forhold til sosial deltakelse, aktivitet og tilhørighet. Idrettens utfordring er å bygge på dette lokale engasjementet som ikke minst appellerer til breddedeltakelse.

Nordland har fostret store idrettsnavn og gode idrettsprestasjoner. Dette gjelder både innen individuelle idrett, lagidrett og paraidrett. Nordland ligger likevel bak mange andre regioner hva angår framvekst av talenter og ikke minst utviklingen av talenter innen eget fylke. Dette kan bl.a. tilskrives mangelen på robuste toppidrettsmiljø tilknyttet toppidrettsgymnas, toppidrettsklubber og kompetente trener- og ledermiljø. Skal vi utvikle toppidretten i Nordland må vi lære av andre som har lykkes bedre.

Nordlandsidretten gjør mye bra i forhold til breddeidrett. Idretten har samtidig en utfordring med å utvikle flere breddetilbud for de som ikke ønsker å drive konkurransetidrett.

For organisert idrett er det viktig å ha godt kvalifiserte trenere og ledere med gode holdninger på alle nivå. Barneidretten må drives i henhold til barneidrettsbestemmelsene og på barn og unges premisser. Selv om en av idrettens drivkrefter er å jakte gode resultater, må ikke denne drivkraften føre til topping av lag og mange «benkeslitere» i ung alder. Lagidrettene må være seg sitt ansvar bevisst i forhold til inkluderings- og mestringsaspektet som må gjelde for alle barn som deltar i organisert idrett. Dette er forhold som åpenbart virker inn på graden av frafall.

Behovet for nye anlegg tilpasset de ulike særidrettene er fortsatt stort. Det gjelder både eksisterende idrettsgrener og nye idretter og aktiviteter. Nordlands relativt lave andel tildelte spillemidler gjør at behovet langt fra kan dekkes. Utfordringen med å prioritere mellom ønskede trenings- og konkurranselanlegg for idrettslig aktivitet i Nordland må i stor grad tas av idretten selv med grunnlag i egne anleggsplaner og behovsvurderinger. Idretten og fylkeskommunen har begge føringer for god geografisk fordeling på anlegg og ulike anleggstyper.

Fylkeskommunen har tradisjonelt vært en støttespiller i finansieringen av store idrettsarrangement i Nordland. Slik støtte gis til nasjonale og internasjonale mesterskap og arrangement. Disse arrangement er med på å profilere fylket og fylkeskommunen på en god måte. Arctic Race of Norway er et eksempel på et slikt arrangement. Utfordringen i dette tilfellet blir å sikre videreført drift basert på forutsigbare forutsetninger, også økonomisk. Det må samtidig arbeides med å få flere større mesterskap og arrangementer til Nordland. Foruten profileringsverdien bringer dette engasjement, deltakelse og økt idrettsinteresse med seg. VM alpint 2025 i Narvik vil gi slike effekter. Skal Narvik bli valgt i konkurransen

mellom flere interesserte arrangører, vil det kreves et målrettet og bredt samarbeid mellom idretten, kommunen, fylkeskommunen og næringslivet.

- Kartlegge aktivitetsvaner hos ungdom og årsaker til frafall fra idretten, med fokus på
- sosioøkonomisk gruppe, ulike kulturer og kjønn.
- Redusere økonomiske og praktiske hindringer for deltakelse i idrett, i samarbeid idrett og offentlige myndigheter. Nordland fylkeskommune vil ta initiativ sammen med Nordland Idrettskrets til å finne tiltak som sikrer øke deltakelse og færre hindringer for deltakelse i idretten.
- Støtte tiltak som gjør at lagidrettene for barn og unge i minst mulig grad fører til følt ekskludering og roller som reserver.
- Støtte idrettens arbeid med å få grupper med spesielle behov til å delta både som aktive og tillitsvalgte/frivillige.
- Samarbeide om å utvikle flere breddeidrettstilbud.
- Bidra til å redusere frafallet innen idretten gjennom at ungdom deltar i utvikling og utprøving av nye tilbud og anlegg som tilbyr mer varierte og spennende fysiske og sosiale aktiviteter.
- Innenfor rammen av disponible spillemidler støtte idrettens behov for nye trenings- og konkurranseanlegg i tråd med idrettskretsens anleggsplan.
- Arbeide for økt spekter av anlegg for ulike typer aktiviteter.
- Arbeide for å sikre andelen spillemidler til Nordland i henhold til uttrykt behov i form av søknadsmasse, bosettingsstruktur og geografiske forhold.
- Fylkeskommunal økonomisk støtte gis nasjonale og internasjonale mesterskap og arrangementer i Nordland.
- Gjennom et bredt samarbeid arbeides det målrettet for å få VM i alpint til Narvik i 2025.
- Sikre langsiktige og forutsigbare tilskudd til idretten i Nordland.
- Videreføre og videreutvikle idrettsfag ved de videregående skoler i samarbeid med idretten.
- Støtte oppbygging og bruk av kompetanse rettet mot utvikling av toppidrett.

2.2.2 Flere aktive gjennom lavterskel og egenorganiserte aktivitetstilbud

Hovedutfordringen for den voksne befolkningen (over 15 år) i Nordland er at 4 av 5 ikke er aktive nok til å oppnå helsegevinstene moderat fysisk aktivitet gir. Fylkeskommunens mål om en dobling av andelen voksne aktive innen 2016 ble ikke nådd (Handlingsplan folkehelsearbeid 2014-2016).

Aktivitetsprofilen i befolkningen har endret seg. Folk er mindre aktive i form av gåing og sykling til skole, jobb og butikker, mens den fritidsbaserte aktiviteten har gått opp. I den voksne befolkning øker andelen som deltar i egenorganisert aktivitet og aktivitet i regi av kommersielle tilbud. Daglig egenorganisert aktivitet har gått ned hos barn og ungdom til fordel for passiviserende skjermaktiviteter.

Spillemidlene er rettet mot anlegg for idrett og fysisk aktivitet. Det gjelder både nærmiljøanlegg og ordinære idrettsanlegg. Nærmiljøanlegg er anlegg for egenorganisert aktivitet, med lave kostnader, lagt i tilknytning til bo- og aktivitetsområder. Ordinære idrettsanlegg er anlegg for organisert og egenorganisert aktivitet og har høyere kostnader. Anlegg som haller, svømme- haller, alpinbakker, golfbaner, sandvolleyballbaner, skiløyper og turkart brukes både for

organisert og egenorganisert aktivitet. Både kommune og idrettslag står bak bygging av ordinære idrettsanlegg. Det er kommunens ansvar i samarbeid med idrettsrådene å prioritere anlegg og bruk av spillemidler. Kommunene må likevel måtte ta større ansvar for å bygge anlegg og legge til rette for lavterskel og egenorganisert aktivitet.

Et slikt todelt perspektiv henger nøye sammen med utfordringene relatert til sosiale helseforskjeller. Forskjeller er også et resultat av forskjeller i aktivitetsvaner. Folk og grupper fra lavere sosioøkonomiske lag og ofte grupper fra andre kulturer har gjerne større tilhørighet til lavterskel aktivitetstilbud enn de høyere oppe på den akademiske og økonomiske rangstigen. Å legge mer til rette for lavterskel, billige og bonære aktivitetstilbud er dermed med på å redusere sosiale helseforskjeller.

- Kommunene må oppfordres til å ta større ansvar for å bygge nærmiljøanlegg.
- Ved fordeling av treningstimer i kommunale og fylkeskommunale anlegg bør kommunene sette av tid til egenorganisert aktivitet, som Åpen hall, og andre lignende tiltak.
- For å øke barnas muligheter til allsidig fysisk aktivitet nært bosted og skole, bør det bygges flere nærmiljøanlegg som tilfredsstillende behovet for egenorganisert fysisk aktivitet og samtidig relatert til skolens virksomhet og behov.
- I arbeidet med tettstedsutvikling og gjennom fylkeskommunens planveiledning økes fokuset på tettstedsnære aktivitetsmuligheter inkludert turstier, turveger, aktivitetsparker og grøntdrag ut til nærliggende friluftsområder.
- Sikre økt tilgjengelighet til fylkeskommunale bygg for fysisk aktivitet og idrett, også ved å bygge sammen med kommunene.

2.2.3 Samhandling/samarbeid

Skal målene i idrettsstrategien for Nordland 2018-2022 nås, vil det kreve et utstrakt og godt samarbeid mellom fylkeskommunen, idretten, frivillige organisasjoner og kommunene. Arbeidet baseres på en ansvarsfordeling som er forstått og akseptert av aktørene. Nevnte aktører bør møtes regelmessig for å diskutere utfordringer, ansvarsfordeling og samarbeid.

Dette politikkområdet vil kunne gis et enda bedre handlingsgrunnlag ved å engasjere regionale samarbeidsfora og allianser i større grad, f.eks. Folkehelsealliansen Nordland. Det må arbeides for å oppnå medvirkning fra befolkningen generelt, -fra interessegrupper som kan og som ønsker å bidra i utviklingen av egne bo- og nærmiljø og fra grupper i befolkningen som tradisjonelt står utenfor i diskusjoner og planprosesser som virker inn på daglig liv og tilbud. Erfaringene fra prosjektet Nærmiljø og lokalsamfunn som fremmer folkehelse må spres til alle kommuner i fylket. Arbeidsområdet må forankres i folkehelsesamarbeidet mellom kommunene og fylkeskommunen.

Fylkeskommunen og vertskommunene for videregående skoler i fylket må samarbeide om anlegg og tilrettelegginger for fysisk aktivitet og idrett som del av skoleanleggene. Samarbeidet skal gå på finansiering og bruk, med økt bruk som resultat.

Idrettslagene utgjør en stor kontaktflate mot barn og ungdom. Her legges grunnlag for god fysisk, motorisk og sosial utvikling. Her sikres medvirkning og inkludering. Idrettens store appell ovenfor barn og unge bør utnyttes bedre til også å påvirke øvrige levevaner som søvn, skjermbruk, mat og forholdet til tobakk, alkohol og andre rusmidler.

Utviklingen av folks aktivitetsvaner må følges og evalueres. Aktivitetsundersøkelsen som fylkeskommunen gjennomfører i 2018 vil danne grunnlaget for å følge utviklingen over tid. Undersøkelsen må følges opp med tilsvarende undersøkelser.

- Med bakgrunn i vedtatt idrettsstrategi for Nordland utarbeides ny samarbeidsavtale mellom Nordland fylkeskommune og Nordland idrettskrets.
- Etablere et forpliktende samarbeid med kommunene om å prioritere opp arbeidet med å planlegge, bygge nærmiljøanlegg og legge til rette for lavterskel og egenorganisert fysisk aktivitet.
- Økt samarbeid med vertskommuner om bygging og drift av ulike anlegg og tilrettelegginger for fysisk og idrettsrelatert aktivitet tilknyttet videregående skoler.
- I behovsvurderingene som grunnlag for anleggsbygging og tilrettelegging for idrett og fysisk aktivitet skal ulike medvirkningsorgan og særgruppers behov og interesser aktivt etterspørres.
- Samarbeidet mellom fylkeskommunen og Nordland idrettskrets følges opp gjennom halvårige kontaktmøter.
- I samarbeid med idretten arrangeres regionale anleggskonferanser hvert 2. år. Kommunene og idrettsråd er hovedmålgrupper for konferansene.
- Universell utforming skal være et gjennomgående prinsipp i anleggsutvikling og tilrettelegging for idrett og fysisk aktivitet.
- Idrettens store kontaktflate mot barn og ungdom brukes til å formidle sunne levevaner.
- fylkeskommunen vil sammen med Nordland Idrettskrets utarbeide en handlingsplan for samarbeidet, i forhold til seinere års fornying av samarbeidsavtalen

3. Idrettens samfunnsbetydning

Den organiserte idretten har stor og positiv samfunnsbetydning, og en sentral plass i mange nordmenns hverdag. Norges Idrettsforbund med 2,1 millioner medlemskap, er landets største frivillige organisasjon. Ca. hver fjerde nordlending er medlem i et idrettslag.

Idretten skaper mange positive ringvirkninger, blant annet:

- Et viktig sosialt samlingspunkt i lokalsamfunn.
- En betydelig bidragsyter til økt fysisk aktivitet i et folkehelseperspektiv.
- Fremmer av lokal identitet og stolthet på tvers av generasjoner og kulturell bakgrunn.
- Arena for opplæring i og forståelse for betydningen av organisasjonsarbeid i et moderne samfunn.

En skole i god oppdragelse, der barn og unge lærer betydningen av regler, felles laginnsats, fair play, yte sitt beste og ha respekt for motstanderen.

3.1 Frivillighet

Idretten er bidragsyter til Nordlandssamfunnet og viktig for at Nordland skal være et godt samfunn der folk ønsker å bo. Frivillig innsats er en forutsetning for at idrettsorganisasjonene skal bygge idrettsanlegg, drive med bredde- og konkurranseidrett, være tilrettelegger for fysisk aktivitet og arrangere store idrettsarrangement. Verdien av frivillig innsats av tillitsvalgte i idretten i Nordland er beregnet til 1300 årsverk. Idrettslag og andre frivillige organisasjoner er samfunnsaktører som bidrar til positiv forming og utvikling av sine lokalsamfunn. Frivilligheten skaper møteplasser og inviterer folk i alle aldre til å delta etter evne. Nordland fylkeskommune vil derfor stimulere til en robust og mangfoldig frivillig sektor.

3.2 Arena og sosial møteplass

Idretten er en sosial arena i samfunnet. Dette gjelder for barn, unge, voksne, eldre som driver med idrett og foreldre som er involvert i barns idrett. Foreldre/foresatte er en viktig gruppe som idrettslaget ikke klarer seg uten. De ivaretar de aller fleste funksjoner i idrettslaget, som trenere, styremedlemmer, funksjonærer ved arrangement og frivillige. De skaffer nødvendig økonomiske ressurser til drift av idrettslaget og utfører annet dugnadsarbeid.

Idrettsanlegget og klubbhuset er sosiale møteplasser, ikke bare for idrettsutøveren, men også for trenere, dommere, materialforvaltere, funksjonærer, øvrig støtteapparat og ikke minst beundrere på sidelinjen. Her møtes mennesker fra ulike generasjoner og ulike kulturer med interesse og engasjement for idrett, det etableres nye vennskap og det overføres kunnskap mellom generasjoner og kulturer. Mange eldre medlemmer i idrettslaget møtes for å utføre dugnadsarbeid som er viktig for idrettslaget og for den enkelte som utfører dette arbeidet. Det sosiale fellesskapet i idrettslaget og i dugnadsarbeidet kan erstatte det kollegiale fellesskapet som de tidligere hadde i arbeidslivet, denne siden av aktivitetene er en faktor i folkehelsearbeidet.

Undersøkelsen UngData2017 blant elever på ungdomstrinnet og i videregående skoler, konkluderer med at idrettsanlegg utgjør en viktig sosial møteplass for ungdom. Den sosiale funksjonen må derfor prioriteres ved bygging av idrettsanlegg.

3.3 Inkludering

Idretten er en arena for inkludering av innvandrere i lokalsamfunnet, fordi en gjennom fysisk aktivitet og organisert fritid kommer i kontakt med folk på en annen måte enn på et offentlig kontor. Nettverk og venner rekrutteres gjennom idretten.

Gjennom «Tilflyttingsprosjektet i Nordland» har fylkeskommunen gjort erfaringer med hva som etterspørres og hva som kan være «bøynen» for å bli aktive. Skal en lykkes i å inkludere innvandrere i idretten er det nødvendig å ha en strategi for hvordan en møter nye, og hvordan vi får formidlet vår kultur videre til dem som kommer. Det er behov for kulturforståelse hos tillitsvalgte i idretten, slik at en kan få med flest mulig.

Prisnivået for å delta i idrettslagenes aktiviteter er avgjørende for om aktiviteten vil være tilgjengelig for alle. Norges Idrettsforbund har i idrettspolitisk dokument for 2015 – 2019 vedtatt at et av satsingsområdene for norsk idrett skal være å « redusere økonomiske hindringer for barn og unges deltakelse ». Idrettslagene må derfor oppfordres til å ha lav medlemskontingent og aktivitetsavgifter, slik at barn og ungdom fra familier med lav inntekt kan delta i idrettsaktivitetene og å bli inkludert i idrettslaget.

Det bør være en oppgave også for det offentlige å ha finansielle ordninger som bidrar til å dekke kostnader til idrett og fysisk aktivitet for barn og ungdom som ikke kan betale dette selv.

3.4 Folkehelse

Det er godt dokumentert at fysisk aktivitet fremmer helse, gir overskudd, kan forebygge og behandle ulike diagnoser og tilstander. Helsegevinstene ved å være i regelmessig fysisk aktivitet gjelder for alle aldersgrupper.

De aktiviteter som idretten tilbyr er egnet til både å forebygge mot sykdommer og å fremme de faktorer som påvirker befolkningens helse i positiv retning, samt bidra til økt trivsel. I tillegg vil deltakelse i disse aktivitetene utvikle et inkluderende fellesskap og møtearenaer på tvers av generasjoner, sosiale og kulturelle skillelinjer.

4. Aktører

En velfungerende idrettspolitik er avhengig av flere aktører med ulike roller, ansvar og arbeidsoppgaver. Nordland fylkeskommune tar i denne Idrettsstrategien utgangspunkt i dette samspillet og vil ta en aktiv rolle for at det etableres og videreutvikles godt samarbeid mellom aktørene, for at felles målsetning om «idrett og fysisk aktivitet for alle» skal bli en realitet. Det offentlige ved staten, fylkeskommuner og kommuner er alle aktører som er direkte deltakere i dette samarbeidet. Det samme er Norges Idrettsforbund (NIF) med underliggende organisasjonsledd (særforbund, idrettskretser, særkretser/regioner, idrettsråd og idrettslag).

